

derfor henstillet til og forhandlet med de fire Kommuner om enten at nedlægge deres Betalingsforberedelsesklasser eller ogsaa lade Undervisningen blive gratis i dem. Denne Forhandling er endt i disse Dage. Jeg vilde gerne vide, hvad den højtærede Kultusminister mente med dette: Denne Forhandling er endt. Vi maa nemlig tro, at den er endt med Overenskomster. Det er det, jeg vil spørge den højtærede Kultusminister om: Er der sluttet Overenskomster mellem Kultusministeren og disse fire Kommuner af det Indhold, som Ministeren angiver, at disse Kommuner ere gaaede ind paa om 5 Aar enten at nedlægge deres betalende Forberedelsesklasser eller give Undervisningen i dem vederlagsfrit? Hvis der nemlig *ikke* er afsluttet saadanne Overenskomster, forekommer det mig, at jeg har haft Ret til at sige, at det, der er sket, er slet ikke, at en Forhandling er endt, men dette, at den er bleven afbrudt ved, at Ministeriet har stillet et Ultimatum. Hvis det er et saadant Ultimatum, Ministeriet har stillet, vil jeg gerne vide: Mener den højtærede Minister, at han er i Besiddelse af Magtmidler til at gennemføre denne Fordring med den nuværende Lovgivning, eller vil han anse sig for nødsaget til at gaa til Rigsdagen for at faa en ny Lov om disse Ting. Det vilde nemlig være meget oplysende for de fire Kommuner at faa at vide, om Ministeren mener at kunne gennemføre sin Villie overfor dem med den nugældende Lov i sin Haand, eller om han er nødt til at fremskaffe en ny Lov, hvis han skal gennemføre sit Ultimatum.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Maa jeg blot til det ærede Medlem — foruden at jeg henviser det ærede Medlem til, hvad jeg før sagde, og det ærede Medlem kan jo se efter i Tidenden og faa Besked derom — sige, at jeg mener ikke, der er nogen Grund til at foretage en Ændring. Jeg tror, man meget vel kan faa Spørgsmaalet ordnet uden en ny Lov.

Reventlow: Jeg kvitterer med Tak for de Svar, som de højtærede Ministre have givet paa de Henvendelser, som jeg har tilladt mig at gøre til dem. Det har særlig glædet mig, at den højtærede Justitsminister og den højtærede Kultusminister have stillet i Udsigt, at hvis det efter nærmere sket Undersøgelse skulde vise sig, at der virkelig uddannes for faa Jordemødre, skal der blive raadet Bod herpaa.

Saa er denne Sag jo i Orden, saa vist som disse Undersøgelser ville vise, at der uddannes for faa, ligesom ogsaa disse Undersøgelser ville vise, at der forholdsvis uddannes alt for faa fra Landet. Den højtærede Kultusminister oplyste i sit Foredrag forleden, at der uddannes omtrent Halvdelen fra By og Halvdelen fra Land, lidt flere fra Land end fra By. Men Forholdet er i Virkeligheden det, at der er mange Gange saa mange Distriktsjordemødre paa Landet som i Byen, saa hvis Forholdet skulde være rigtigt, maatte der ogsaa uddannes mange Gange saa mange Jordemødre fra Landet som fra Byen. I øvrigt takker jeg baade den højtærede Kultusminister og den højtærede Justitsminister for den Imødekommenhed, de have vist i denne Sag.

Lohmann: Skønt jeg ikke har begæret Ordet før under denne Forhandling og altsaa ved mig fri for at have bidraget til at trække Finanslovbehandlingen i Langdrag, kan jeg dog ikke godt undlade at gøre det høje Folketing en Undskyldning, fordi jeg tager til Orde paa dette sene Tidspunkt af Forhandlingerne. Jeg har jo nemlig hørt, hvorledes det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) gentagne Gange i strenge og revsende Ord har advaret os mod en for stor Vidtløftighed i Finanslovbehandlingen, da det, som han sagde, let kunde svække Folketingets Anseelse i Befolkningen, og jeg maa sige, at dette, at svække Folketingets Anseelse i Befolkningen, er noget for mig saa alvorligt, at det næsten kan gøre mig bange for at tage Ordet. Imidlertid maa jeg dog sige, at naar jeg har siddet og hørt paa det ærede Medlem for Nørresundby og hørt, hvorledes han gentagne Gange i lange og vidtløftige Taler, der endogsaa have strakt sig ud over tvende Møder, har advaret os, der sade ganske stille, om ikke at trække Forhandlingerne i Langdrag, har jeg ikke kunnet undgaa at tænke paa visse Godtfolk, som ærede Medlemmer vistnok ville kende ude fra Folkelivet, Godtfolk, der medens de selv tage rigeligt for sig af de vaade Varer, stadig raillere over, at skikkelige Folk tage sig en Snaps til Maden. Og naar jeg har hørt det ærede Medlem raillere over, at vi skulde se at komme bort fra denne trægsomme Finanslovbehandling og faa noget mere opsigtsvækkende, noget mere glimrende i en Adressedebat, saaledes som de have det i de store udenlandske parlamentariske Forsamlinger — naar jeg har hørt dette,